

[Albertsen]

standig understreger, nemlig at der her er tale om en lovgivning, som behandler folk ens. Mig bekendt er det en lovgivning, der alene rammer de mennesker, der er syge. Det vil sige, at alle de, der er raske, ikke bliver underlagt denne lov eller dens muligheder for at beskære de pågældendes indtægter.

Når ministeren taler om, at der er nogle, der har praktiseret det anderledes, vil jeg gøre opmærksom på, at ministeren under lovbehandlingen var helt klart indstillet på, at der ikke skulle gennemføres nogen straffeforanstaltninger af den ene eller den anden art, ej heller noget tilsyn fra monopolmyndighederne med henblik på indflydelsen på prisudviklingen for produkter fra de virksomheder, der realiserer loven anderledes, end ministeren tænker sig. Når det er sagt, er det da klart, at det er fuldt ud lovligt, at virksomheder administrerer loven sådan, som det i dette tilfælde nu er refereret fra Næstved.

Endelig vil jeg gerne i forbindelse med kriteriet sige, at der klart sker en forskelsbehandling – og jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte det – på de virksomheder eller institutioner, der har feriefælleslukninger. De har ikke mulighed for at konvertere karensdagen til feriedag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil bede socialministeren svare på, om det ikke er sådan, at der kan sættes spørgsmålstegn ved besparelsen i dette her ud fra det faktum, at virkeligheden jo tit er anderledes, end man tror den er, når man sidder ved et skrivebord og skal lave tingene. Det er jo sådan, at de 18 dage i henhold til ferieloven skal holdes samlet, men ude i virkeligheden er det sådan, at man holder sin ferie de tre sommeruger, og så er det ofte sådan på industrivirksomheder, at der også er julelukning. Det, der nu er givet tilladelse til ifølge denne lovgivning, er, at man må bruge de feriedage, man har ud over de 18, til én, to, tre, eller hvor mange karensdage der nu kan blive tale om, og når så julelukningen kommer og virksomheden lukker, har den pågældende brugt sin eller sine feriedage til karensdag, og så kan man efter reglerne gå på arbejdsformidlingen, fordi man er dagpengeunderstøttelsesberettiget. Jeg synes, det er meget vigtigt at slå fast af hensyn til de radikale, som jo taler om, at lovgivningen på

dette område udelukkende er et spørgsmål om besparelse. Her er altså tale om, at man går fra noget, der var arbejdsgiverbetalt, over til noget, som det offentlige må betale i disse tilfælde, altså en klar forskelsbehandling af dem, der har feriedagpenge nok, og dem, der ikke har feriedagpenge nok.

Jeg vil gerne have dette bekræftet, sådan som jeg sådan set fik det allerede den 16. februar i besvarelsen af to spørgsmål her i salen.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg vil bede socialministeren svare de tre medspørgere, idet jeg gør opmærksom på, at der foruden spørgeren er endnu to medspørgere.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hvad angår spørgsmålet om anvendelse af en feriedag, vil jeg sige til både hr. Albertsen og fru Lilli Gyldenkilde, at det er et tilbud, der er tale om. Hvis man, som fru Lilli Gyldenkilde siger, har opbrugt sine feriedage, er det hævet over enhver tvivl, at der ikke er nogen mulighed for at benytte dette tilbud. Men udgangspunktet – og det skal vi jo ikke glemme – er stadig væk, at man mister retten til løn eller dagpenge under første sygefraværsdag. At det så bliver mildnet ved, at man har mulighed for at kompensere enten ved en restferiedag, hvis man har en sådan til gode, eller ved en afspadseringsdag, er et forsøg på at gøre loven lempeligere i dens administration. Men udgangspunktet er der stadig væk ikke nogen tvivl om.

Hr. Albertsen gør gældende, at det, man foretager sig i Næstved, naturligvis er lovligt. Dertil vil jeg sige, at der ikke er nogen tvivl om loven i dens formulering, nemlig at alle lønmodtagere mister retten til dagpenge eller løn under første sygefraværsdag. Men det er naturligvis også rigtigt, som det fremgik af debatten under behandlingen af lovforslaget, at der ikke er indført sanktionsbestemmelser, idet ingen fandt det rimeligt at gøre det. Men derfor er der stadig væk ikke nogen tvivl om, hvordan loven skal forstås. Som jeg også sagde i mit første svar, kommer de private virksomheder, som undtagelsesvis skulle undlade at efterleve dette, under alle omstændigheder til at betale for det, fordi besparelsen